

[Rasmussen (Gylling).]

bruges som Redskab i Landbruget, saa vil man nemt konstatere, at der intet som helst rimeligt Forhold er mellem de to Priser. Ser man endvidere paa Lønningerne til unge Medhjælpere — jeg siger udtrykkeligt unge Medhjælpere —, saa kan man forstaa, at der er mange Landmænd, som maa indskrænke deres Bedrift, ligesom der er mange, der maa lægge den om, og det skyldes ikke alene Lønningerne, men i det hele taget Vanskelighederne ved at fremskaffe den fornødne Arbejdskraft. Disse Forhold kan meget let give sig Udtryk i, at den eksportfremmende Varefremstilling, der er saa nødvendig for hele vort Handelsforhold, kommer meget stærkt i Fare. Man kunde nok komme med enkelte Forslag, som nogle gør, i Retning af, at Landbruget skal rationalisere sig ved at afløse den menneskelige Arbejdskraft med Motordriften og bringe Maskindriften i stærkere Udvikling o. s. v. Jeg skal ikke protestere derimod. Det er nok muligt og rimeligt, at man kommer til at gennemgaa en Udvikling i den Retning, men det kan jo ikke rigtig klare Spørgsmaalet. For hvis man skal have en meget stærk Udvidelse af Maskiner og Redskaber, vil det i hvert Fald ikke virke i Retning af Valutapuklens Fjernelse — tværtimod. Disse Maskiner og Redskaber skal jo for største Partens Vedkommende indføres, og det hverken gavner eller letter vort Handelsforhold.

Jeg vil gerne benytte denne Lejlighed til at komme med en enkelt Bemærkning angaaende det stadigt gentagne, urimelige Raab, der lyder fra Ikke-Landmænd ude over Landet, idet man paa en vis haanlig Maade siger, at Landbruget jo skal have Understøttelse. Er der en Mand, der gaar ind og drikker en Bajer, siger han, at det er for at støtte Landbruget, og paa samme Maade, hvis en yder et eller andet i Henhold til de Skattelove, der er vedtaget, saa er det for at støtte Landbruget. Det er en fuldkommen usandfærdig og urimelig Fremstilling. Det bør slaas fast saa stærkt, som det er muligt, at det er en uredelig Fremstillingsmaade. Det Tilskud, der gives til Nedsættelse af Landbrugspriserne, er ikke et Tilskud til Landbruget, men det gives, for at Befolkningen kan faa Landbrugets Varer til en betydelig lavere Pris, end man

er i Stand til at fremstille dem. Det bør slaas fast! Man forstaaer ikke i Landbrugs-kredse, at det skulde være nødvendigt for en Gaardejer eller en Husmand, som arbejder 13—14 Timer i Døgnet — mange Gange er det baade Manden og hans Kone —, efter endt Arbejde at faa Tilskud fra dem, som ikke har arbejdet i 12—14 Timer, men maaske en 6—7 Timer af Døgnet, og som har haft Ferie om Lørdagen og om Søndagen.

Man forstaaer det ikke rigtigt. Hvis Forholdene skulde være saadan, at den Mand, der arbejder de faa Timer, skulde give Tilskud til den, der udfører et saa stort Arbejde, som største Delen af Landbrugets Udøvere gør, i et langt, langt større Timetal, et Arbejde, som er meget nyttigt og nødvendigt, maa der være noget, som er fuldkommen forkert paa dette Omraade i vort Land. Det maa derfor slaas fast, at saadan er Forholdet ikke. — Naa, men det afgørende med Hensyn til vore Eksport- og Importforhold er imidlertid, at vi hverken inden for disse Kredse eller inden for Erhvervskredse kan gøre meget til Spørgsmaalets Løsning; det er jo Landets Repræsentanter udadtil, det er Staten, der handler med andre Stater, og de Afgørelser, der træffes i den Henseende, har vi ikke, i alt Fald ikke ret mange af os, store Muligheder for at have Indflydelse paa.

Men indadtil er der ogsaa nok endda. Vi er alle, ogsaa her i denne Sal, enige om at arbejde for at værne Demokratiet i vort Land. Det har været udsat for Angreb, og der har været Ængstelse for, at disse Angreb skulde lykkes, men heldigvis blev Forsøgene paa at knægte Demokratiet og Folkestyret afvist, og det bliver da for det Demokrati, der blev bevaret, og for det Demokrati, der i Dag har Ansvaret indadtil for Landets Styre, en Opgave at administrere og klare Dagen og Vejen og de politiske og økonomiske Sager paa en saadan Maade, at Tilliden kan bevares til os selv og til Demokratiet; det kan nok have sine Vanskeligheder i Øjeblikket. Jeg tænker her navnlig paa Administrationen af Erhvervslivets Forhold. Vi har i Øjeblikket med Prisdirektorat, Varedirektorat, Varefordeling og hundrede andre Kontorer en kæmpemæssig Opbygning til Regulering og Fordeling, der efterhaanden har taget